

Udenrigsministeren gav i tilslutning hertil en redegørelse for protokollens enkelte bestemmelser og omtalte derefter dels de forhandlinger, der havde fundet sted på Ottawamødet udover drøftelsen af Atlantpagtens udvidelse, dels en række særlige udenrigspolitiske problemer, derunder bl. a.: handelsforbindelsen mellem Danmark og Østeuropa, udviklingen i Korea og spørgsmålet om at sende en frivillig dansk styrke dertil samt Vesttysklands samarbejde med de vesteuropæiske demokratier på økonomisk og eventuelt tillige militært område.

I den debat, som forslaget til beslutning gav anledning til, blev disse og en række andre spørgsmål — derunder den fornylig udstedte danske militære forholdsordre — gjort til genstand for meget indgående drøftelser, særlig i folketinget, hvor foruden partiordførerne og flere ministre også andre havde ordet.

Selve forslaget til beslutning mødte tilslutning fra regeringspartierne, socialdemokratiet og — omend mere betinget — nogle af retsforbundets medlemmer, mens andre fra sidstnævnte parti gik imod forslaget, ligesom tilfældet var med de radikale og kommunisterne. Den modstand, der kom til orde, gjaldt ikke blot forslagets indhold, men tillige den omstændighed at regeringen var gået ind for Danmarks tilslutning til protokollen, før sagen havde været til offentlig debat på rigsdagen.

Under sagens 1. behandling i folketinget fremsatte *Hans Hansen (Rørby)* (DR) følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget opfordrer regeringen til at foretage en folkeafstemning om det foreliggende forslag til beslutning inden ratifikationen, går tinget over til næste punkt på dagsordenen.“

Senere fremkom fra *Aksel Larsen* (DK) et dagsordenforslag af følgende ordlyd:

„Idet folketinget udtaler, at af hensyn til Danmarks fred og sikkerhed må Danmark frigøre sig for medlemskabet i Atlantpagten, som aldrig er godkendt af det danske folk, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Ved afstemningen forkastedes retsforbundets forslag med 96 stemmer (S, V og KF) mod 30 (RV, DR og DK) og det kommunistiske forslag med 118 stemmer mod 8 (DK og 1 medlem af DR).

Ved sagens sidste behandling i folketinget stemte 103 medlemmer (S, V, KF samt medlemmer af DR) for forslaget til beslutning og 22 imod (RV, DK og medlemmer af DR).

I landstinget stemte 55 medlemmer for (S, V, KF og DR) og 7 medlemmer imod (RV og DK).